

УДК 657.372

ПРОБЛЕМИ ВІДОБРАЖЕННЯ РОЗРАХУНКІВ З ПДВ ПРИ ФОРМУВАННІ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

АЛЛА ОЗЕРАН,
канд. екон. наук, доцент,
СІРА, докторант,

РЕНАТА КОРШИКОВА,
канд. екон. наук, доцент,
АССА/DipFR,

ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

У статті розглянуто проблеми відображення у балансі розрахунків з бюджетом з ПДВ та проаналізовано шляхи їх вирішення, що висвітлені у роботах вітчизняних науковців. Запропоновано зміни до методики обліку розрахунків з ПДВ та формування інформації про них у фінансовій звітності.

Ключові слова: бюджетне відшкодування, податкові зобов'язання, податковий кредит, розрахунки з ПДВ, фінансова звітність.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Порядок розрахунків з податку на додану вартість (ПДВ) регулюється Податковим кодексом України (ПКУ) від 02.10.2010 р. [1], відповідно до якого об'єктом оподаткування є операції з постачання товарів і надання послуг як у межах митної території України, так і експортно-імпортні операції (в тому числі реекспорт та реімпорт). Облік цих розрахунків у вітчизняній практиці має певні особливості, що обумовлені чинним законодавством.

Правило «першої події» призводить до використання для обліку податкового кредиту і податкових зобов'язань з ПДВ кількох субрахунків до рахунку 64 «Розрахунки за податками й платежами» та різних підходів до порядку їх відображення у фінансовій звітності згідно з П(С)БО 2 «Баланс» [2].

Проте окремі статті балансу, відображені відповідно до вимог зазначеного стандарту, через недосконалість методики їх формування можуть не відповідати таким принципам підготовки фінансової звітності, як обачність та превалювання сутності над формою, а також такій якісній характеристиці, як доречність. Внаслідок цього виникає потреба додаткового аналізу відповідності зазначених об'єктів критеріям визнання елементами фінансових звітів відповідно до П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [3]. Ці проблеми набувають ще більшої актуальності при трансформації фінансової звітності україн-

ських підприємств, складеної за національними обліковими положеннями (стандартами), у фінансові звіти за міжнародними стандартами.

Зазначені питання частково вже досліджували вітчизняні науковці та практики [4; 5]. Однак запропоновані ними рішення мають дискусійний характер і потребують подальшого розгляду.

Метою статті є узагальнення існуючих підходів до методики формування статей, які містять інформацію про розрахунки з ПДВ, та викладення власних поглядів щодо вирішення цієї проблеми.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Порядок формування розрахунків з ПДВ та перенесення накопиченої на відповідних субрахунках інформації до статей балансу у загальному вигляді наведено на рисунку.

ПІДХОДИ ДО ВІДОБРАЖЕННЯ В ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ БЮДЖЕТНОГО ВІДШКОДУВАННЯ ПДВ

Облік ПДВ, який підприємства нараховують та сплачують відповідно до чинного законодавства, ведуть на окремому субрахунку 641 «Розрахунки за податками» активно-пасивного рахунка 64 «Розрахунки за податками й платежами» [6]. Сальдо рахунку показує або дебіторську (в разі виникнення бюджетного відшкодування чи переоплати за цим подат-

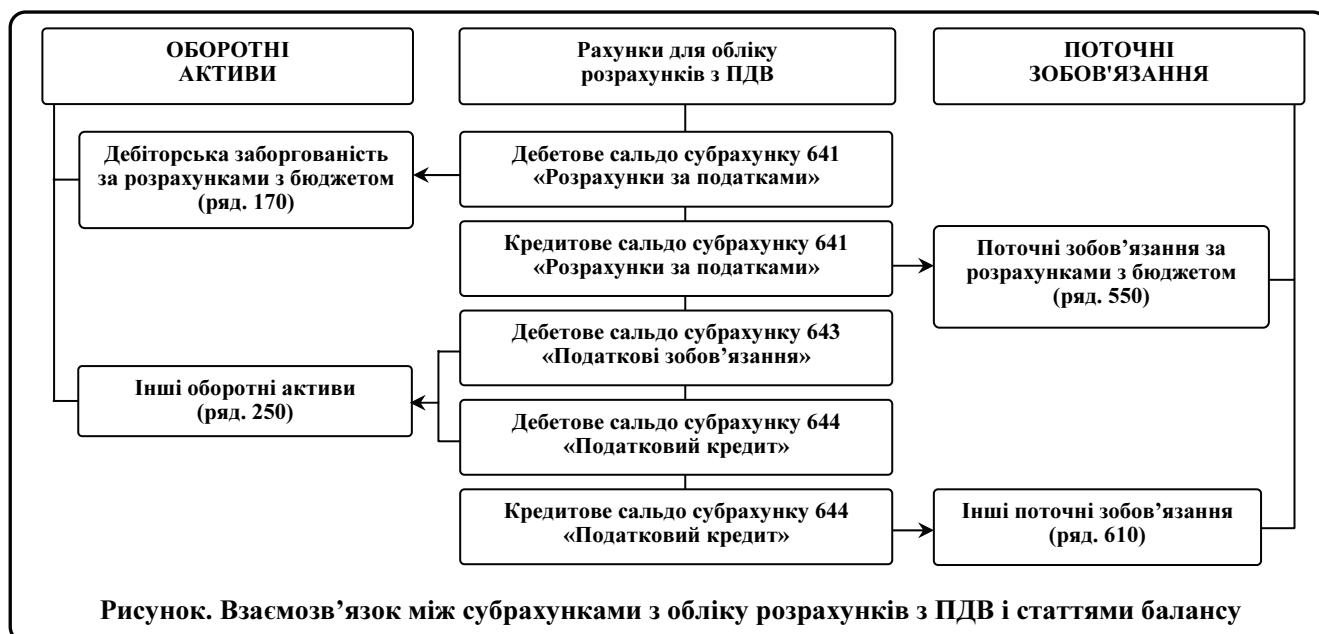

Рисунок. Взаємозв'язок між субрахунками з обліку розрахунків з ПДВ і статтями балансу

ком), або кредиторську (в разі виникнення зобов'язання зі сплати ПДВ до бюджету) заборгованість, які при первісному визнанні відображаються в балансі у складі оборотних активів або поточних зобов'язань.

Проте періодично у суб'єктів господарювання оборот за дебетом субрахунку «Розрахунки за податками» в частині розрахунків з ПДВ може перевищувати оборот за кредитом цього самого субрахунку. Це особливо характерно для підприємств-експортерів, у яких взагалі може не бути кредитового обороту за цим субрахунком. Така ситуація зумовлює відображення в балансі розрахунків з бюджетом з ПДВ виключно як дебіторської заборгованості.

Згідно з нормами ПКУ, якщо за підсумками звітного періоду виникло податкове відшкодування, то за рішенням підприємства його можна зарахувати у зменшення податкових зобов'язань наступних звітних періодів або повернути його суму зарахуванням на поточний рахунок у банку (якщо податковий кредит перевищує податкове зобов'язання не менш як два періоди поспіль). При цьому ставиться позначка у відповідних рядках Декларації з податку на додану вартість [7].

При виборі другої альтернативи, у разі відсутності зауважень з боку податкових органів, термін отримання грошових коштів, як правило, не перевищує 90 днів. Однак, зважаючи на ситуацію, яка склалася на практиці з бюджетним відшкодуванням з ПДВ, дебетові залишки за субрахунком 641 в частині розрахунків з ПДВ не тільки не зменшуються, а мо-

жуть зростати з періоду в період. Отже, відносити таку заборгованість до оборотних активів не цілком коректно, оскільки вона не відповідає ознакам таких об'єктів, установлених П(С)БО 2 «Баланс».

У разі відмови в отриманні бюджетного відшкодування за результатами перевірки податковими органами суб'єкт господарювання має право розпочати процедуру адміністративного або судового оскарження такого рішення. Накопичена при цьому в оборотних активах сума бюджетного відшкодування потребує подальшого аналізу щодо відповідності її критеріям визнання елементом фінансової звітності [3].

На наш погляд, вирішення цього питання може мати **чотири варіанти**:

- 1) продовжувати враховувати суму бюджетного відшкодування в складі оборотних активів підприємства з одночасним формуванням резерву (забезпечення) в складі зобов'язань;
- 2) продовжувати обліковувати суму бюджетного відшкодування в складі оборотних активів підприємства з одночасним формуванням резерву на покриття збитків від знецінення;
- 3) припинити визнання суми бюджетного відшкодування активом підприємства і включити її до складу витрат звітного періоду;
- 4) перекласифікувати суму бюджетного відшкодування з відображенням її у складі необоротних активів.

Обґрунтуємо кожний із варіантів. Перші два із

запропонованих варіантів призведуть до зменшення робочого капіталу та погіршення показника загальної ліквідності суб'єкта господарювання, особливо в тому разі, якщо він складав звіт про фінансовий стан (баланс) згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ). Однак, незважаючи на зовнішню схожість цих варіантів, слід зазначити їх принципову відмінність. Відповідно до першого варіанта валюта балансу не змінюється, але відбувається структурна зміна в його пасиві: частка зобов'язань збільшується, а власного капіталу – зменшується.

Другий варіант призведе до зменшення валюти балансу і до «очищення» його активу від сумнівних з погляду отримання відшкодування об'єктів. Цей варіант забезпечить більш достовірне подання інформації про ресурси підприємства без створення додаткових, досить суб'єктивних зобов'язань у вигляді забезпечень.

Застосування третього варіанта з точки зору формування фінансової звітності забезпечить результат, аналогічний другому. Однак методика бухгалтерського обліку буде іншою: замість використання контрактивного рахунку для обліку резерву сумнівних боргів відбувається пряме списання дебіторської заборгованості бюджету з ПДВ на витрати звітного періоду.

В основу четвертого варіанта нами покладено припущення про традиційну тривалість будь-якого судового процесу, в тому числі з питань господарювання, та невизначеність його кінцевих результатів. Тому виходячи з професійного судження, якщо підприємство не впевнене у закінченні процесу та отриманні суми відшкодування з ПДВ протягом наступного звітного року, то такий актив слід розглядати як довгострокову дебіторську заборгованість [2]. Аналогічна ситуація може виникнути і в тому разі, якщо навіть рішення суду для підприємства є позитивним, але остаточний термін зарахування грошей на поточний рахунок не є достовірно встановленим.

Підкреслимо, що всі запропоновані варіанти відображення бюджетного відшкодування з ПДВ у фінансовій звітності дають змогу реалізувати такий принцип, як обачність. Незважаючи на те, що він вилучений з Концептуальної основи Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), принцип обачності все ще залишається в нормативній базі України. Тому його слід брати до уваги при формуванні фінансової звітності. Вибір на користь одного з варі-

антів залежить від професійного судження відповідальної за цей процес особи та умов конкретного економічного середовища, в якому функціонує підприємство.

ПІДХОДИ ДО ВІДОБРАЖЕННЯ В ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ ПОДАТКОВОГО КРЕДИТУ ТА ПОДАТКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З АВАНСАМИ

Відповідно до Інструкції з бухгалтерського обліку податку на додану вартість (далі – *Інструкція з обліку ПДВ*) суб'єкти господарювання мають відображувати на окремих субрахунках **податкові зобов'язання (субрахунок 643)** від сум отриманої попередньої оплати, а також **податковий кредит (субрахунок 644)** від сум виданих постачальникам авансів [8]. Сальдо цих субрахунків відображуються в балансі із дотриманням норм п. 35 і п. 60 П(С)БО 2 «Баланс» (див. рисунок). Проте суми, що потрапляють до активів і зобов'язань, не відповідають критеріям визнання таких елементів фінансової звітності, оскільки не забезпечують надходження або вибуття майбутніх економічних вигід, пов'язаних із цими статтями (п. 10 П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності») [3]. Крім того, відбувається нелогічне включення сальдо активного субрахунку 644 до складу зобов'язань, а сальдо пасивного субрахунку 643 – до складу активів. Зазначене вище призводить до викривлення результатів аналізу фінансового стану підприємства.

Ця проблема поглиблюється при трансформації фінансової звітності для тих вітчизняних підприємств, які відповідно до Закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [9] зобов'язані складати фінансові звіти за міжнародними стандартами, але продовжують використовувати національні П(С)БО для формування в бухгалтерському обліку інформації про господарські операції та події. Ведення обліку за національними П(С)БО є виправданим, оскільки така ситуація в МСФЗ не висвітлюється. Згідно з МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» у разі відсутності МСФЗ, який конкретно застосовується до операції або події, керівництво підприємства може враховувати вимоги інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для їх розробки [10, §§10–12].

У зв'язку з цим виникає необхідність перегляду підходів до формування даних стосовно ПДВ у складі авансів у бухгалтерському обліку та фінансовій

звітності, які б дали змогу підвищити якість інформаційної бази аналізу та одночасно зменшити кількість коригувальних записів при трансформації.

У професійній літературі методиці відображення податкового кредиту та податкових зобов'язань, пов'язаних з авансами, при складанні фінансової звітності за П(С)БО увагу не приділено. Вітчизняні автори порушують це питання лише у світлі її трансформації за МСФЗ та пропонують такі варіанти його вирішення:

- 1) перегляд методики обліку розрахунків з ПДВ;
- 2) перегляд методики включення залишків субрахунків 643 і 644 до статей звіту про фінансовий стан (балансу).

Перший варіант передбачає відмову від використання субрахунків 643 і 644, що дасть змогу відразу «очистити» дебіторську і кредиторську заборгованість у вигляді авансів від сум ПДВ, які первісно належать державному бюджету [5].

Автор другого варіанта [4, с. 220, 223] пропонує згорнути сальдо субрахунків 643 та 681 «Розрахунки за авансами одержаними» (в частині ПДВ з одержаних авансів) і, аналогічно, сальдо субрахунків 644 та 371 «Розрахунки за виданими авансами» (в частині ПДВ з виданих авансів). У результаті буде виключено дублювання сум ПДВ, що дасть змогу відновити економічний зміст розрахунків з ПДВ.

Отже, розглянуті вище підходи однаково ефективно вирішують проблему відображення у звіті про фінансовий стан (балансі) за МСФЗ податкового кредиту та податкових зобов'язань при трансформації через усунення цих об'єктів як таких.

Чи доречно використовувати зазначені методики при складанні фінансової звітності за національними П(С)БО? Незважаючи на їх раціональність при здійсненні трансформації, виникає низка додаткових питань щодо їх застосування в умовах дії П(С)БО.

По-перше, відмова від застосування рахунків 643 і 644 автоматично потребуватиме перегляду положень Інструкції з обліку ПДВ [8].

По-друге, виключення ПДВ із сум одержаних та виданих авансів призведе до застосування різних облікових процедур стосовно відображення в балансі окремих видів дебіторської заборгованості та зобов'язань, що виникають у результаті оподаткування ПДВ операцій. Наприклад, дебіторська заборгованість за товари (роботи, послуги) (ряд. 160) буде включати ПДВ, а дебіторська заборгованість за роз-

рахунками за виданими авансами (ряд. 180) буде показана без ПДВ.

По-третє, як перший, так і другий варіанти зумовлять внесення змін до Інструкції про застосування Плану рахунків [6], а саме: перегляд методики обліку об'єктів, що відображаються на рахунках 36 «Розрахунки з покупцями та замовниками», 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками», 70 «Доходи від реалізації», які при первісному визнанні включають суму ПДВ.

По-четверте, введення в систему поточного бухгалтерського обліку коригувального запису, який дає змогу згорнути величину авансів одержаних із відповідними податковими зобов'язаннями, призведе до невідповідності сум за кредитом субрахунку 681 та за дебетом рахунку 36 під час взаємозаліку заборгованості. Аналогічно при зменшенні авансів виданих на величину податкового кредиту виникне незгодженість між сумами за дебетом субрахунку 371 та кредитом рахунку 63. Закриття взаємної заборгованості ще більше ускладниться, якщо відвантаження продукції покупцю здійснюватиметься частинами.

Наприклад, якщо підприємство одержало аванс від покупця у сумі 120 тис. грн (у тому числі ПДВ – 20 тис. грн), то в разі невідвантаження продукції станом на дату балансу сальдо за кредитом субрахунку 681 становитиме 100 тис. грн. У подальшому при виконанні договірних зобов'язань у підприємства-продавця за дебетом рахунку 36 буде зафіксовано суму 120 тис. грн. Різниця у сумі 20 тис. грн, яка виникла внаслідок невідповідності між сумами дебіторської заборгованості покупця за конкретною угодою (120 тис. грн) та раніше одержаного від нього авансу (100 тис. грн), потребуватиме прийняття рішення щодо її обліку. Для закриття взаємної заборгованості необхідно буде зробити додатковий бухгалтерський запис:

- зворотне проведення (Д-т 643 – К-т 681) або
- сторно (Д-т 681 – К-т 643 червоним).

Аналогічна проблема з «відновлення» ПДВ виникне також у разі повернення раніше одержаних або виданих авансів.

Отже, розглянуті методики, «очищуючи» баланс від нереальних об'єктів, пов'язаних з ПДВ, не можна вважати абсолютно досконалими.

Заслужує на увагу ще одна пропозиція, відповідно до якої податкові зобов'язання та податковий кредит розглядаються як відстрочені податкові акти-

ви і зобов'язання за розрахунками з ПДВ на зразок відстрочених податкових активів і зобов'язань з податку на прибуток [5, с. 107]. Автор цієї пропозиції докладно не висвітлює порядок її застосування. Так, незрозуміло, чи слід згортати залишки субрахунків 643 і 644, як це відбувається щодо рахунків 17 «Відстрочені податкові активи» та 54 «Відстрочені податкові зобов'язання», при формуванні балансу. Крім того, зазначені рахунки і субрахунки відрізняються за своїм змістом та призначенням. Суми на рахунках 17 та 54 не пов'язані з розрахунками (виконанням зобов'язань) з конкретними контрагентами, а виникають виключно через розбіжності у вимогах до обліку окремих об'єктів згідно з П(С)БО та ПКУ. Тому їх визначають розрахунково, як правило, у процесі складання річної фінансової звітності. Вони мають довгостроковий характер і включаються до складу необоротних активів та довгострокових зобов'язань відповідно.

Залишки на субрахунках 643 і 644 виникають лише при здійсненні оподатковуваних ПДВ операцій з контрагентами і можуть мати як коротко-, так і дов-

гостроковий характер, що спричинить необхідність додаткового аналітичного обліку податкових активів та податкових зобов'язань з ПДВ.

Автори статті виносять на розгляд та обговорення власний підхід до відображення податкового кредиту і податкових зобов'язань з ПДВ в обліку та фінансовій звітності.

Так, облік ПДВ при одержанні та видачі авансів здійснюється згідно з Інструкцією з обліку ПДВ [8], тобто із застосуванням субрахунків 643 і 644. Однак, як було доведено раніше, об'єкти, що обліковуються на цих субрахунках, не відповідають критеріями визнання активів і зобов'язань. Тому при складанні фінансової звітності пропонуємо відносити їх до доходів і витрат звітного періоду (рахунки 74 «Інші доходи» та 97 «Інші витрати» відповідно) на кшталт списання зобов'язань, щодо яких минув строк позовної давності, або неліквідних активів.

Використовуючи умову наведеного прикладу, у табл. 1 відобразимо кореспонденцію рахунків із обліку податкових зобов'язань з ПДВ за запропонованою методикою.

Таблиця 1

ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ПОДАТКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ З ПДВ

Зміст операції	Кореспондуючі рахунки		Сума, тис. грн
	д-т	к-т	
Зараховано на поточний рахунок підприємства кошти, одержані від покупця як передплата за продукцію (товари, послуги), в тому числі ПДВ	31	681	120
Відображено суму ПДВ, сплаченого покупцями в загальній сумі передплати	643	641	20
Списано суму податкових зобов'язань за рахунок інших витрат звітного періоду	97	643	20
Визнано дохід від реалізації продукції (товарів, послуг), відвантаженої покупцям	36	70	120
Зменшено суму доходу від реалізації на величину податкового зобов'язання з ПДВ	70	74	20
Зараховано в погашення заборгованості покупців суму попередньої оплати	681	36	120

При здійсненні попередньої оплати постачальнику методика обліку податкового кредиту з ПДВ буде такою, як наведено в табл. 2.

Таблиця 2

ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ПОДАТКОВОГО КРЕДИТУ З ПДВ

Зміст операції	Кореспондуючі рахунки		Сума, тис. грн
	д-т	к-т	
Здійснено передплату за матеріали (товари), що підлягають поставці за відпускними цінами, в тому числі ПДВ	371	31	120
Нараховано податковий кредит у сумі сплаченого постачальнику ПДВ	641	644	20
Списано суму податкового кредиту за рахунок іншого доходу звітного періоду	644	74	20
Оприбутковано матеріали (товари), одержані від постачальника, за відпускними цінами без ПДВ	20, 28	63	100
Списано нарахований при передоплаті податковий кредит з ПДВ	97	63	20
Списано суму здійсненої раніше передплати на зменшення заборгованості постачальникам за матеріали (товари)	681	36	120

Незважаючи на те що за запропонованою вище методикою збільшується кількість бухгалтерських записів та використовується непередбачена нормативною базою [6] кореспонденція рахунків, зазначимо її **позитивні сторони**:

1) припиняється відображення в балансі об'єктів, які за своєю сутністю не можна вважати активами та зобов'язаннями;

2) зменшується кількість податкових різниць при розрахунку відстрочених податкових активів і зобов'язань;

3) забезпечується однорідність процедур відображення сум дебіторської та кредиторської заборгованості.

Отже, результатом застосування розглянутої методики є підвищення якості інформаційного забезпечення аналізу фінансового стану підприємства.

Проте хотілося б наголосити, що всі проаналізовані вище методики набувають сенсу лише у разі суттєвості сум податкових активів і податкових зобов'язань з ПДВ. Якщо величини зазначених об'єктів незначні, то дебетове сальдо субрахунку 643 та кредитове сальдо субрахунку 644, на нашу думку, можна продовжувати включати до рядків 170 «Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом» та 550 «Поточні зобов'язання за розрахунками

з бюджетом» балансу підприємства з подальшим розкриттям інформації про них у примітках до річної фінансової звітності.

ВІДОБРАЖЕННЯ В ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ СУМ ПДВ, НЕ ПІДТВЕРДЖЕНИХ ПОДАТКОВИМИ НАКЛАДНИМИ ПОСТАЧАЛЬНИКА

У практичній діяльності вітчизняних підприємств спостерігаються ситуації неодержання від постачальників податкових накладних, які підтвердили б право платників ПДВ на зменшення податкових зобов'язань звітного (податкового) періоду. Суму невизнаного податкового кредиту підприємства, як правило, відображують на субрахунку 644 «Податковий кредит», до якого відкривають аналітичний рахунок «Неодержані податкові накладні». Дебетове сальдо цього субрахунку показують у рядку 250 «Інші оборотні активи» балансу підприємства.

Для прийняття рішення про доречність віднесення зазначених вище сум до активів у процес інвентаризації, що передує складанню річної фінансової звітності, слід включити етап перевірки їх наявності та руху. Виявлені під час інвентаризації суми, за якими не було руху протягом звітного року (операційного циклу), пропонуємо відносити на інші витрати звітного періоду (рахунок 97).

ВИСНОВКИ

У процесі складання балансу та інших форм фінансової звітності підприємства мають чітко дотримуватися встановленої П(С)БО методики формування відповідних статей. Однак таке жорстке обмеження дій суб'єктів господарювання інколи суперечить окремим якісним характеристикам і принципам підготовки фінансової звітності, а також визначенню та критеріям визнання елементів фінансової звітності. Для усунення цих невідповідностей необхідно зменшити ступінь державної регламентації та надати підприємствам більшої свободи в інтерпретації даних, накопичених на рахунках бухгалтерського обліку, в тому числі за розрахунками з ПДВ, що могло б стати елементом їх облікової політики.

Осміслене наповнення форм фінансової звітності підвищить як рівень її корисності для зацікавлених в діяльності підприємства осіб, так і сприятиме подальшій гармонізації положень (стандартів) бухгалтерського обліку України та міжнародних стандартів фінансової звітності.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. *Податковий* кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main>

2. *Положення* (стандарт) бухгалтерського обліку 2 «Баланс», затв. наказом Міністерства фінансів України

від 31.03.99 р. № 87 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>

3. *Положення* (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затв. наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 р. № 87 [Елек-

тронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>

4. **Голов С.Ф.** Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспективи розвитку: [монографія] / С.Ф. Голов. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 552 с.

5. **Чалый И.** БуХХХУчет для взрослых. МСФО-трансформация. Управление прибылью. Налоги. – Х.: Фактор, 2011. – 400 с.

6. **Інструкція** про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій, затв. наказом Міністерства фінансів України від 30.11.99 р. № 291 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>

7. **Про затвердження** форм та Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вар-

тість: наказ Міністерства фінансів України від 25.11.2011 р. № 1492 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства фінансів від 10.02.2012 р. № 143 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0274-12>

8. **Інструкція** з бухгалтерського обліку податку на додану вартість, затв. наказом Міністерства фінансів України від 01.07.97 р. № 141 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0284-97>

9. **Про бухгалтерський** облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.99 р. № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws>

10. **МСБО 8** «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>

В статье рассмотрены проблемы отражения в балансе расчетов с бюджетом по НДС и проанализированы пути их решения, освещенные в работах отечественных ученых. Предложены изменения в методику учета расчетов по НДС и формирования информации о них в финансовой отчетности.

Ключевые слова: бюджетное возмещение, налоговые обязательства, налоговый кредит, расчеты по НДС, финансовая отчетность.

This paper discusses problems associated with the reflection in the balance sheet payments to the budget for VAT and examines solutions that are covered in studies by national scholars. Some ideas for methods of accounting of VAT payments and disclosure of information in the financial statements are submitted.

Key words: budgetary compensation, tax obligations, tax credit, the settlement of VAT, financial statement.

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

**Бухгалтерський
облік і аудит**

**Шановні читачі
журналу!**

українською
мовою

Передплатні індекси у каталозі

74053

періодичних

видань ДП «Преса»

74054

російською
мовою

Оформити передплату Ви можете:

1. У поштових відділах УДППЗ «Укрпошта» і в районних пунктах передплати.
2. На сайті ДП «Преса» www.presa.ua в розділі «Передплата ON-Line». Оплату за передплату можна здійснити за допомогою системи Webmoney.
3. Через фірми, які здійснюють передплату на періодичні видання (кур'єрські служби, передплатні агентства тощо).
Список таких фірм друкується на 3-й або 4-й сторінці обкладинки журналу.
4. Через редакцію. **Телефони редакції:** (044) 492-25-19, 451-73-79. **e-mail:** wirt.ukr@gmail.com